

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 120

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 18 februarie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 532 din 12 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006
	2-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
27.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, pentru aprobarea reglementării tehnice „Ghid de proiectare și execuție privind protecția împotriva coroziunii, indicativ GP 121—2013”
	6
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
42.	— Decizie privind deschiderea procedurii de redresare financiară prin administrare specială la Societatea Asigurare-Reasigurare ASTRA — S.A.
	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 532**

din 12 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința publică din data de 21 noiembrie 2013 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Vasile Stanimir, Ion

Gurău, Ioana Matei, Angelica Tobescu și Gheorghe Stanimir în Dosarul nr. 8.487/118/2012 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Florian-Nucu Rainhold în Dosarul nr. 2.086/118/2013 al aceleiași instanțe, precum și a dispozițiilor art. I și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, excepție ridicată de Marin Udeanu, Dumitru Udeanu și Veronica Badea în Dosarul nr. 1.437/118/2013 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 octombrie 2013, în prezența reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 12 decembrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 8.487/118/2012, Încheierea din 11 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.437/118/2013, și Sentința civilă nr. 2.968/CA din 22 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.086/118/2013, **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a**

aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, precum și a prevederilor întregii ordonanțe de urgență.

Excepția a fost ridicată de Vasile Stanimir, Ion Gurău, Ioana Matei, Angelica Tobescu și Gheorghe Stanimir, Marin Udeanu, Dumitru Udeanu și Veronica Badea și de Florian-Nucu Rainhold, în cauze având ca obiect cereri de acordare de despăgubiri potrivit Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că ordonanța de urgență criticată nu respectă exigența constituțională cuprinsă în art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, referitoare la obligația Guvernului de a motiva urgența reglementării în cuprinsul acesteia. De asemenea, se arată că, în contradicție cu prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, referitoare la interdicția afectării, prin ordonanță de urgență, a regimului drepturilor, libertăților și îndatoririlor constituționale, actul normativ criticat încalcă grav regimul constituțional al dreptului de proprietate privată.

În acest sens, se arată că, potrivit art. 1 din Legea nr. 9/1998, statul român s-a obligat la acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar, în urma Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, pentru bunurile imobile — construcții și terenuri — pe care le aveau în proprietate în județele Durostor și Caliacra, cedate Bulgariei, pentru recoltele neculese de porumb, bumbac și floarea-soarelui, precum și pentru plantații de pomi fructiferi și/sau pepiniere de pomi fructiferi altoiți.

Se arată că, în contextul în care prejudiciul s-a produs în anul 1940, iar legea reparatorie a fost adoptată în anul 1998, prelungirea cu încă zece ani a plății compensațiilor materiale, în temeiul actului normativ criticat, este de natură să încalce termenul rezonabil de soluționare a unei cereri în justiție, iar această situație conduce la însăși negarea conținutului dreptului la despăgubire.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 nu poate produce efecte juridice, în condițiile în care Guvernul nu a avut o delegare legislativă din partea Parlamentului, ordonanța de urgență nu a fost dezbătută în procedură de urgență la Camera competentă și nu a fost aprobată printr-o lege de aprobare de către Parlament. Se mai arată că emiterea nejustificată de ordonanțe de urgență reprezintă un abuz din partea Guvernului, care își acordă putere de legiferare în domenii care aparțin exclusiv competenței de legiferare a Parlamentului.

Se mai arată că prevederile legale criticate creează o situație discriminatoare între persoanele îndreptățite la plata despăgubirilor, care au primit deja sumele de bani cuvenite

înainte de emiterea ordonanței de urgență, și cele care nu le-au primit încă, fiind nevoite să mai aștepte încă 10 ani pentru ca debitorul să își execute obligația. La această situație s-a ajuns din vina instituțiilor statului competente să soluționeze dosarele de despăgubiri. Pe de altă parte, dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, fiind adoptate pe calea unei ordonanțe de urgență în condițiile în care, pe de o parte, nu este satisfăcută cerința existenței unei situații extraordinare, iar, pe de altă parte, nu este respectată cerința de nu fi afectate drepturile și libertățile fundamentale. În cazul de față, se produce o veritabilă expropriere. Autorul excepției de neconstituționalitate mai arată că este vădit neconstituțională eșalonarea tranșelor pe o perioadă de 10 ani, în condițiile în care, până în prezent, plățile s-au făcut în două tranșe, pe o perioadă de doi ani.

Măsura adoptată nu este necesară într-o societate democratică, iar România nu se află în niciuna dintre situațiile prevăzute de art. 53 din Constituție. Se mai arată că instanța de la Strasbourg a statuat prin Hotărârea din 7 mai 2002, pronunțată în Cauza *Burdov împotriva Rusiei*, că autoritățile nu pot invoca lipsa disponibilităților bănești sau a altor resurse pentru a justifica neexecutarea unor hotărâri judecătorești sau a unei decizii administrative prin care s-a constatat cuantumul unei despăgubiri. Se mai menționează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la noțiunea de „bun” (Hotărârea din 9 decembrie 2008, pronunțată în Cauza *Viașu împotriva României*), precum și cu privire la principiul proporționalității prin raportare la dreptul de proprietate (Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Mașiniexportimport Industrial Group împotriva României*).

Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate, arătând că aceasta este neîntemeiată. Prevederile actului normativ criticat nu aduc atingere existenței dreptului de proprietate, dat fiind faptul că prevăd doar o eșalonare a plății despăgubirilor, ceea ce nu echivalează cu imposibilitatea de valorificare a unui drept de creanță asupra statului. În preambulul ordonanței de urgență criticate se arată motivele ce au stat la baza adoptării sale, respectiv dificultățile întâmpinate în ceea ce privește plata despăgubirilor și, în lipsa promovării acestei ordonanțe de urgență, imposibilitatea menținerii echilibrului bugetare și, implicit, nerespectarea angajamentelor interne și internaționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 trebuie analizată în contextul jurisprudenței Curții Constituționale pronunțate asupra unor probleme similare, și anume asupra Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente. Astfel, pornind de la

cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa relativă la aceste două acte normative, Guvernul arată că, în prezenta cauză, situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională, se poate ajunge la concluzia că, în cauza de față, există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume de la condițiile concrete în care executarea titlurilor executorii se face cu respectarea Codului de procedură civilă, astfel încât se poate presupune că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Guvernul arată că art. 16 alin. (1) din Constituție se referă la modul de aplicare a unor dispoziții legale de către autoritățile statului față de cetățeni, și nu la dreptul legiuitorului de a reglementa diferit modul de exercitare într-un anumit domeniu de activitate. Egalitatea de drepturi are în vedere tratamentul în mod nediscriminator, însă nu presupune, în mod obligatoriu, și aplicarea unui tratament identic în exercitarea drepturilor recunoscute tuturor cetățenilor. Prin urmare, condițiile de exercitare a aceluiași drepturi pot fi diferite, în raport cu situațiile concrete în care se află titularii lor.

Se mai arată că textele de lege criticate prevăd o nouă soluție legislativă, având aptitudinea de a înlătura dificultățile întâmpinate până în prezent în ceea ce privește plata despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003, precum și Legii nr. 393/2006. Noua reglementare legislativă este de natură a determina aplicarea unei proceduri unitare în privința persoanelor aflate în situații similare, pentru care nu s-a efectuat până în prezent plata, din lipsa disponibilităților financiare. Astfel, normele supuse controlului de constituționalitate sunt aplicabile tuturor persoanelor care se regăsesc în ipoteza descrisă de acestea.

Cu privire la critica de neconstituționalitate în raport cu prevederile art. 44 alin. (1) și alin. (2), Guvernul apreciază, reiterând cele statuate de Curtea Constituțională în Decizia nr. 206 din 4 martie 2010, că măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind deci o aplicare a prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție, în condițiile unei crize financiare accentuate.

Pentru aceste considerente, Guvernul consideră că nu sunt încălcate nici prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile art. I și III din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 10/2013, în Dosarul nr. 434D/2013, și ale ordonanței de urgență în întregul său, în dosarele nr. 409D/2013 și nr. 446D/2013. Din examinarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată în fața instanțelor de judecată, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 28 februarie 2013.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) privind garantarea dreptului de proprietate, precum și a creanțelor asupra statului și alin. (2) teza întâi referitor la garantarea și ocrotirea proprietății private, art. 61 alin. (1) care se referă la rolul Parlamentului, precum și art. 115 alin. (1) referitor la legea specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe, alin. (4) privind adoptarea ordonanțelor de urgență numai în situații extraordinare, alin. (5) referitor la intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență, alin. (6) privind domeniile în care nu pot fi adoptate ordonanțe de urgență și alin. (7) referitor la legea de aprobare sau de respingere a ordonanțelor cu care Parlamentul a fost sesizat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013^{*)}, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 sunt neconstituționale.

Curtea a reținut că măsura instituită prin ordonanța de urgență criticată, de reeșalonare a unor debite ale statului pe o durată de 10 ani, nu poate fi considerată una de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului-stat și cele ale creditorului-persoană îndreptățită la despăgubiri, ci, dimpotrivă, se poate aprecia că persoana îndreptățită suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege.

Deși legiuitorul delegat a invocat un scop legitim al măsurii criticate, și anume promovarea unei modalități de plată care să

^{*)} Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014.

permită în același timp despăgubirea tuturor persoanelor îndreptățite, dar și respectarea țintei de deficit bugetar anual, totuși, instituirea unui termen de 10 ani pentru executarea unei creanțe asupra statului (după ce creanțele erau deja exigibile în baza primei eşalonări) nu satisface exigențele unui termen rezonabil, care să asigure deplina valorificare a dreptului de creanță, constituind, din acest punct de vedere, o ingerință disproporționată asupra dreptului.

Mai mult, astfel cum rezultă din Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, Curtea a observat că evaluările Guvernului privind impactul financiar asupra bugetului general consolidat se referă doar la o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a acestui act normativ, astfel încât nici din acest punct de vedere nu este justificată instituirea unui termen de zece ani pentru eşalonarea plății despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 9/1998, republicată, Legii nr. 290/2003, cu modificările ulterioare, și Legii nr. 393/2006.

În consecință, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 afectează, în sens negativ, dreptul fundamental la proprietate, astfel cum înțelesul constituțional al verbului „a afecta” a fost definit în jurisprudența Curții Constituționale, contravenind în acest mod dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală.

Curtea observă că în această împrejurare devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eşalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Vasile Stanimir, Ion Gurău, Ioana Matei, Angelica Tobescu și Gheorghe Stanimir, Marin Udeanu, Dumitru Udeanu și Veronica Badea și de Florian-Nucu Rainhold în dosarele nr. 8.487/118/2012, nr. 2.086/118/2013 și nr. 1.437/118/2013 ale Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea reglementării tehnice „Ghid de proiectare și execuție privind protecția împotriva coroziunii, indicativ GP 121—2013”

În conformitate cu prevederile art. 10 și art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, ale art. 2 alin. (3) și (4) din Regulamentul privind tipurile de reglementări tehnice și de cheltuieli aferente activității de reglementare în construcții, urbanism, amenajarea teritoriului și habitat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 6/2013 al Comitetului tehnic de specialitate nr. 7— Construcții hidrotehnice și hidroedilitare, Procesul-verbal de avizare nr. 17/2013 al Comitetului tehnic de specialitate nr. 11 — Cerințe funcționale pentru construcții și fizica construcțiilor și Procesul-verbal de avizare nr. 2/2013 al Comitetului tehnic de coordonare generală,

în temeiul art. 4 pct. II lit. e) și al art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Ghid de proiectare și execuție privind protecția împotriva coroziunii, indicativ GP 121—2013”, structurată în două părți după cum urmează:

a) „Partea I — Proiectarea și execuția protecției împotriva coroziunii a construcțiilor din oțel, indicativ GP 121/1—2013”, prevăzută în anexa nr. 1;

b) „Partea a II-a — Proiectarea, execuția și exploatarea protecțiilor anticorozive pentru construcții hidrotehnice, indicativ GP 121/2—2013”, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin¹ se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 193/2005 pentru aprobarea reglementării tehnice „Ghid de proiectare privind protecția împotriva coroziunii a construcțiilor de oțel”, indicativ GP 111—04², publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 și 441 bis din 25 mai 2005, și Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 194/2005 privind aprobarea Reglementării tehnice „Ghid de execuție privind protecția împotriva coroziunii a construcțiilor de oțel”, indicativ GE 053—04³, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 și 428 bis din 20 mai 2005, se abrogă și Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 1.577/2002**) privind aprobarea Reglementării tehnice „Ghid de proiectare, execuție și exploatare a protecțiilor anticorozive pentru construcții hidrotehnice”, indicativ GP 072—2002⁴ își încetează aplicabilitatea.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 10 ianuarie 2014.

Nr. 27.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

**) Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 1.577/2002 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

¹ Ordinul și anexa se publică și în Buletinul Construcțiilor, editat de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”.

² Reglementarea tehnică „Ghid de proiectare privind protecția împotriva coroziunii a construcțiilor de oțel”, indicativ GP 111—04 a fost publicată în Buletinul Construcțiilor nr. 8—9/2005, editat de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Economia Construcțiilor — INCERC.

³ Reglementarea tehnică „Ghid de execuție privind protecția împotriva coroziunii a construcțiilor de oțel”, indicativ GE 053—04 a fost publicată în Buletinul Construcțiilor nr. 8—9/2005, editat de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Economia Construcțiilor — INCERC.

⁴ Reglementarea tehnică „Ghid de proiectare, execuție și exploatare a protecțiilor anticorozive pentru construcții hidrotehnice”, indicativ GP 072—2002, a fost publicată în Buletinul Construcțiilor nr. 6/2003, editat de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Economia Construcțiilor — INCERC.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind deschiderea procedurii de redresare financiară prin administrare specială la Societatea de Asigurare-Reasigurare ASTRA — S.A.

Autoritatea de Supraveghere Financiară (A.S.F.), cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, identificată cu CIF 31588130 și contul bancar RO83TREZ7005025XXX007370, deschis la Trezoreria Municipiului București, reprezentată legal prin domnul Dan Radu Rușanu în calitate de președinte, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Legii nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, în baza hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară adoptate în ședința din data de 18 februarie 2014, conform art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. 372 din 17 februarie 2014 a Direcției control din cadrul A.S.F. privind controlul efectuat la Societatea de Asigurare-Reasigurare ASTRA — S.A., întocmită în baza procesului-verbal privind controlul inopinat efectuat la Societatea de Asigurare-Reasigurare ASTRA — S.A. cu nr. P-DC 220 din 10 februarie 2014, înregistrat la societate cu nr. 5.577 din 10 februarie 2014, și a Referatului de constatare nr. 944 din data de 17 februarie 2014 al Direcției supraveghere și stabilitate financiară,

ca urmare a raportărilor transmise de Societatea de Asigurare-Reasigurare ASTRA — S.A. aferente trimestrului IV 2013, precum și a Adresei nr. 1.357 din 7 februarie 2014, înregistrate la A.S.F. cu nr. RG/12.224 din 7 februarie 2014, prin care s-a comunicat diminuarea sub limita minimă prevăzută de lege a coeficientului de lichiditate, la data de 31 decembrie 2013,

ca urmare a răspunsului transmis de Societatea de Asigurare-Reasigurare ASTRA — S.A. cu nr. 243 din 5 februarie 2014, la solicitarea A.S.F. adresată societății prin Adresa nr. SA/DSS/566 din 3 februarie 2014, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 503/2004, republicată, prin care s-a comunicat marja de solvabilitate la data de 31 decembrie 2013,

s-a dispus deschiderea procedurii de redresare financiară prin administrare specială a Societății de Asigurare-Reasigurare ASTRA — S.A., cu sediul în municipiul București, str. Nerva Traian nr. 3, bl. M101, sectorul 3, J40/305/1991, cod unic de înregistrare R 330904, înmatriculată în registrul asiguraților cu nr. RA-005 din data de 10 aprilie 2003, reprezentată legal de domnul Iulius Alin Bucșă, în calitate de președinte directorat,

avându-se în vedere următoarele motive de fapt și de drept:

— nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (4) și (5) din Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 3.109/2003, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că la data de 31 decembrie 2013 societatea nu a constituit și nu a menținut rezerva de daune conform legii, astfel cum s-a constatat prin Referatul nr. 944 din data de 17 februarie 2014, punându-se în pericol onorarea obligațiilor asumate față de creditorii de asigurări;

— diminuarea coeficientului de lichiditate aferent activității de asigurări generale la data de 31 decembrie 2013, sub limita prevăzută la art. 6 din Normele privind activele admise să acopere rezervele tehnice brute pentru asigurații care practică activitatea de asigurări generale, dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute, precum și coeficientul de lichiditate, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 9/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— neîndeplinirea măsurilor stabilite în sarcina societății prin Decizia C.S.A. nr. 217 din 26 aprilie 2013*), astfel cum au fost constatate prin Procesul-verbal nr. P-DC 220 din 10 februarie 2014, înregistrat la societate cu nr. 5.577 din 10 februarie 2014;

— influențarea nivelului marjei de solvabilitate aferente activității de asigurări generale, ca urmare a încălcării dispozițiilor legale și a Deciziei C.S.A. nr. 217/26.04.2013, menționate mai sus, în sensul că valoarea marjei de solvabilitate disponibile scade sub valoarea marjei de solvabilitate minime, așa cum rezultă din Referatul de constatare nr. 944 din data de 17 februarie 2014,

față de această situație, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară a hotărât deschiderea procedurii de redresare financiară prin administrare specială a Societății de Asigurare-Reasigurare ASTRA — S.A.,

drept pentru care emite următoarea decizie.

Art. 1. — Se dispune deschiderea procedurii de redresare financiară prin administrare specială, conform prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b) coroborat cu prevederile art. 7 lit. a) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, la Societatea de Asigurare-Reasigurare ASTRA — S.A., cu sediul în municipiul București, str. Nerva Traian nr. 3, bl. M101, sectorul 3, J40/305/1991, cod unic de înregistrare R 330904, înmatriculată în registrul asiguraților cu nr. RA-005 din data de 10 aprilie 2003, reprezentată legal de domnul Iulius Alin Bucșă, în calitate de președinte directorat.

Art. 2. — Se desemnează KPMG ADVISORY — S.R.L., cod unic de înregistrare nr. 13204347, J40/6657/2000, Șos. București—Ploiești nr. 69—71, București, sectorul 1, reprezentată legal prin Șerban Toader Cristian, identificat cu CI seria RR, nr. 687411, eliberată de S.P.C.L.E.P., sectorul 4, la data de 22 iunie 2010, în calitate de administrator special.

Art. 3. — (1) Începând cu data comunicării prezentei decizii se suspendă:

a) atribuțiile legale ale acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale societății de asigurare/reasigurare. Aceste atribuții se transferă

*) Decizia C.S.A. nr. 217/2013 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

administratorului special pe toată perioada administrării speciale;

b) drepturile de vot în privința numirii și revocării membrilor Consiliului de supraveghere al societății, dreptul la dividende al acționarilor, activitatea, precum și dreptul la remunerație al membrilor Consiliului de supraveghere.

(2) Suspendarea prevăzută la alin. (1) operează și își produce efectele pe toată durata procedurii de redresare financiară prin administrare specială.

(3) Administratorul special preia integral atribuțiile persoanelor semnificative ale societății de asigurare supuse procedurii de redresare financiară prin administrare specială, așa cum acestea rezultă potrivit legii și actelor constitutive ale societății de asigurare.

Art. 4. — În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 503/2004, republicată, se dispune aplicarea de către societatea de asigurare, prin administratorul special, a următoarelor măsuri prudentiale principale:

1. inițierea în regim de urgență a procedurilor legale de majorare a capitalului social până la un nivel care să permită societății respectarea cerințelor de solvabilitate și lichiditate;

2. inventarierea dosarelor de daună, înregistrate în evidențele societății de asigurare, în vederea evaluării daunelor reale și a stabilirii obligațiilor față de creditorii de asigurări; activitatea de verificare, inventariere și instrumentare a dosarelor se va face în regim de urgență;

3. luarea măsurilor necesare pentru calcularea corespunzătoare și în conformitate cu cerințele legale a rezervelor tehnice constituite de societate;

4. interzicerea efectuării de investiții în valori mobiliare și imobiliare, cu excepția plasamentelor în depozite bancare și titluri de stat/certificate de trezorerie;

5. interzicerea înstrăinării bunurilor și/sau activelor societății de asigurare, fără aprobarea prealabilă a Autorității de Supraveghere Financiară;

6. luarea măsurilor necesare în vederea accelerării recuperării împrumuturilor acordate în cadrul grupului și interzicerea acordării de noi împrumuturi;

7. inventarierea și evaluarea, conform normelor în vigoare, a creanțelor înregistrate în evidențele societății și anularea creanțelor din asigurare aferente contractelor ieșite din perioada de valabilitate, cu înregistrarea rezultatelor în contabilitatea societății, în regim de urgență;

8. reanalizarea politicii de reasigurare și plasarea riscurilor către reasigurători cu rating acordat de agenții de rating recunoscute.

Art. 5. — Drepturile, obligațiile și competențele administratorului special sunt cele prevăzute în Normele privind drepturile, obligațiile și competențele administratorului special, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.122/2005, precum și cele dispuse prin decizii ale Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 6. — Pe perioada procedurii de redresare financiară prin administrare specială, administratorul special va fi obligat să ducă la îndeplinire și să ia toate măsurile necesare restabilirii situației financiare a societății de asigurare, cu respectarea dispozițiilor, a termenelor și a condițiilor cuprinse în deciziile emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

Art. 7. — (1) Decizia Autorității de Supraveghere Financiară este executorie, conform prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 503/2004, republicată.

(2) Împotriva deciziei societatea de asigurare poate face plângere la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 10 zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii.

(3) Plângerea nu suspendă executarea deciziei Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 8. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 9. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 503/2004, republicată.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Dan Radu Rușanu

București, 18 februarie 2014.
Nr. 42.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 645134